

Storis den 14 April

Egen min May!

Så det gaaer de hafove min ælskelig for
ditt sidste buef af den 31 Mars. De
har varit mycket frän, som skrifvet
så ofta, men för du ser af mitt se-
naste buef, så jag ee oförnöjsam bra-
bot. Numera har du väl fått flere
färdiga buef af mig, de bdf. bode
d. hafove erkänligt det buef jag skickade
med Winters, 10 emp. medföljer, men
de komma väl ej att uppfylla huf-
vedändamålet, respensionen till Theg.

När vi slippa härfria är naturligt-
vis fullkomligt oförkert, allt keros
af de fördömda Engellsmänner, ja
kriq tros jag väl ej, men väl ja
att få ligga här annu två månader.
Jag fick ditt buef om aftonen, när
vi firade Julius dagen. Hansen ha-
de låtit dekorera en liten höjd

med löf och blommor, mandelblom
etc. uppfästade på gevärs pyramiden.
Musiken spelade, soldat-fångarene
sjöng, och alle voro på glatt humör.

En jökta regn för men var ej i stånd
att nedstämna sinne, flötligt
som frostkudeln, många fingo biff,
jag ibland den, och rynde genast
lunda i mitt tält. Lusten att dricka
och stränta var förförunder, men
icke var jag mindre glad för det,
tvärtom, men jag drönde mig
med dig vid min sida, och alle
de fyra viddhasarne framför mig,
och glönde allt annat.

Ja så, du har så omhändert dig
att jag skall på friskt att bänna
igen dig. Spile ej på dig söta fin-
ger, nog bänner jag dig ändå
ibland tusenden. Under hela fält-
tåget har jag ej haft tid att se
på något fruntimmer, och ej ens
helt der till, men nu börjar jag

längta efter det enda fruntimmer jag
i hela världen kryg mig om, efter
min egen röra, söta, varma kusten.
Men det är ju äfven till på, äta
mövader hafva på förgäta, sedan ett
par hvita armar slingrat sig kring
min hals, och ett par mjuka varma
lappor kyssat mig, men det är bäst
att ej tänka derpå tillsvidare, annars
bler det för varmt.

Man kan för resten ej just skryta
äfvärma här, vinden har för några
dagar sedan gått öfver på nord,
och det är nog svaldt, tältet, men
med skina schlafrock bergar man
sig ändå.

I går fick jag mycket ledningar
under berättelsen, och att som till
babaljon dödsannonser ifrån olika
hospitat, summa 25 stycken, och
10 höjde till de minna, de flesta
särade vid Gorny, men äfven i
rödsk och tyfus hade de dött.

Med som smärkade mig djupast var
att ena Liljestrand död, han
hade de senaste tiderna på andra
sidan Balkan, blifwit mig rättigt
vän. Det var en rosk, oförtruten
frojbe, alltid glad, ej minnst när
skolorna hvinade. Om Koupanicha
lovör var han alltid i min närhet,
söfde bredvid mig, åt af min soppa
och söfde siste tiderna i min följ.
Stachars föräldrar, del bli ett
terngt bref att skrifa, till som
jag rådde fadren att skrifa ho-
nom ut, krigit. En annan duffig
Pavel han skrubit med af sina bar,
om du minnes kast.

Men jag har ja beslutat att ej vara
på dälit humor, i dag skall jag
kopu i från Co. Stamboulet En första,
en andra violon, och en klarinet,
sedan kopu vi hal alla aftner,
och tänka ej ens på att kopu led.
Jamt, efter alla våra bara.
Ogundersligt, när vi så har ruska

ni öfs, så stiges med oss glädje högt
mot himla, till med oss någon
olycksfågeln säger "det är ni rätt roligt,
men hvad skulle det g' bli" när vi kom
med hem, och då se alla ju hvarandra
och glädjen är sin kas. -

Du anstas att jag skulle komma hem
frisk, som om jag ej deltagit i en
krig. Frisk är jag nog, riktigt frisk,
men det, du jag är riktigt läghet
mager, skulle Cullen hjälper hjerta
så se minn liden, så skulle han
gälla. Jag försöker nog att äta
upp mig, men det går ej så fort,
blifven vi här ännu en minnad, så
kan det litväl hjutas. Men det
är ju ej så farligt, när min hustru
är reud och fet, jarek tagen
sig då i alla fall bra ut. Mitt
spärr måste jag ändå råba bort,
det finnes en sådan mängd grä
härsträn deri, så menestroom
kanste kunne hjutas jag vore för

gammalt för min raska, vakra hustru
Wilhelmina. Nu redan fullkomligt för-
beredd, med svag smärta i bröstet, efter
några dagar klagas jag liberalt om
starkt värme i halsen. Hoga Wilhelmina
har i flödet sjuknat in i säng, mäter
det ej på något sätt, har så till och med
alltså i går afton hade vi
telegrafen i sin höf, Bergenströme,
Jämsland, Warkhjen, Nassack, Golan-
berg, Sköding, Praopri och Munkhjen,
hade i säng i Witten på middag, de
telegrafen så att de höra de på Witten
reis merveils, drucko var för.
På det hade vi i komma hem, stola
i säng. Jag så fulla, att de ej leta
om de på jag fina, egna den.
Nu vilde stället så jag stolt fluta,
har stolt på besöket till Stefano.
Adieu egen älskling, som du för
längtar jag efter dig, så mycket
mer än längtar, och när jag kom
mer till stolt jag jubla af glädje.